

INTENCJE MSZY ŚWIĘTEJ

Niedziela 5.07.2020	
9:30	+Stanisława, za zmarłą ciocię Szymuś
11:00	O Boże błogosławieństwo dla wspólnoty parafian w Dublinie, dla przyjaciół i rodziny
12:30	+Ryszard Pankiewicz o dar życia wiecznego
18:00	W Panu Bogu wiadomej intencji (int. od Marii)
Poniedziałek 6.07.2020	
19:00	Za Paulinę o łaskę zdrowia, wiary, światło Ducha Świętego w podejmowaniu decyzji o opiekę Bożej Opatrzności i NMP
Wtorek 7.07.2020	
19:00	Zajęta
Środa 8.07.2020	
19:00	Zajęta
Czwartek 9.07.2020	
19:00	int. wolna
Piątek 10.07.2020	
19:00	Z okazji 6 r. ślubu o Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski, rozeznawanie woli Bożej dla Justyny i Krzysztofa
Sobota 11.07.2020	
17:00	int. wolna
Niedziela 12.07.2020	
9:30	O Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski, dla Teresy i Eryka i dzieci z okazji rocznicy ślubu
11:00	int. wolna
12:30	int. wolna
18:00	W Bogu wiadomej intencji

DUSZPASTERSTWO PROWADZĄ KSIĘŻA CHRYSZTUSOWCY

ks. Stanisław Hajkowski SChr – rektor
ks. Vadzim Us SChr – asystent

14 High Street; Dublin 8
Telefon do biura: 087 239 3235
www.kosciol-dublin.pl,
e-mail: biuro@kosciol-dublin.pl

XIV niedziela zwykła

5.07.2020

NIEDZIELNA EWANGELIA (Mt 11,25-30)

W owym czasie Jezus przemówił tymi słowami: Wystawiam Cię, Ojczy, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroprnymi, a objawiłeś je prostaczkom. Tak, Ojczy, gdyż takie było Twoje upodobanie. Wszystko przekazał Mi Ojciec mój. Nikt też nie zna Syna, tylko Ojciec, ani Ojca nikt nie zna, tylko Syn, i ten, komu Syn zechce objawić. Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię. Weźcie moje jarzmo na siebie i uccie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Albowiem jarzmo moje jest słodkie, a moje brzemień lekkie.

KOMENTARZ DO EWANGELII

„Jezus przypomina nam dzisiaj o swojej łączności i jedności z Ojcem i o tym, jakie jest Jego serce – ciche i pokorne. Również o tym, że do Boga najbliższy jest ludziom zwykłym i prostolinijnym. Takim daje przystęp do siebie Bóg Ojciec i takich zaprasza do siebie Jezus: Przyjdźcie do Mnie. Jezus pragnie mnie wzmocnić. Staram się dobrze zrozumieć, co chce mi przez to objawić. Warunki Jego pocieszenia są jasne. On nie żąda ode mnie przestrzegania w życiu skomplikowanych reguł i praktyk. Nie chce nakładać na mnie więcej ponad to, co sam niósł. Chce, żebym wziął na siebie ten sam ciężar, który On dźwigał. Potrzebne mi są siły do niesienia duchowego ciężaru mojego życia. Wsparcie Jezusa nie jest pokrzepieniem fizycznym ani pocieszeniem psychicznym. Jezus chce, żebym w swoich dramatach i radościach nie zapominał, że On zawsze na mnie czeka, żebym przychodził do Niego również ze swoimi grzechami, żebym przychodził do Niego ze wszystkim. Kiedy to robię, uczę się od Niego, czym jest moje życie. I doświadczam, że On jest przy mnie. On dzieli ze mną wszystko. Wtedy odkrywam, że choćby w niewielkim stopniu, ale mogę Go naśladować. Że naśladowanie Go jest dla mnie możliwe. Wtedy moja dusza uzyskuje spokój. Doświadczylem tego już niejednemu raz i chcę o tym pamiętać. Nasze przyjście do Chrystusa oznacza poddanie się Jego prowadzeniu. Jego władzę nad nami przyjmujemy na zasadzie wyboru serca bez jakiegokolwiek przymusu. Prymas Wyszyński tak o tej władzy pisał: „Chrystus na kolanach przed ludźmi, umywający im nogi, to najbardziej zwięzły wykład w społeczności kościelnej”. (Kardynał Stefan Wyszyński Prymas Polski, List do moich kapłanów, część druga: Wspólnie z Kościołem, Éditions du Dialogue, Paris 1969, str. 44). I nie kończy się to na jednorazowym zdarzeniu z przeszłości, bo Chrystus obecny przez wieki i wszędzie w swoich kapłanach i w Ludzie Bożym, wpaja w życie Kościoła wciąż na nowo to podstawowe prawo swojej miłości.

Komentarz został przygotowany przez *Jacka Wójcika*

WAŻNE INFORMACJE

Msze święte planujemy odprawiać w kościele św. Audoen’a według rozkładu przed pandemią: **9:30, 11:00, 12:30, 18:00**

Podczas Mszy świętych w kościołach na terenie całej Irlandii może przebywać maksymalnie 50 osób. W razie większej liczby uczestników wolontariusze wskażą miejsce w korytarzu lub przed wejściem do kościoła. W zakrystii mogą przebywać maksymalnie cztery osoby.

Do sakramentu Pokuty będzie można przystępować od poniedziałku do piątku w godz.

18:00 - 18:50; w soboty 16:00 - 16:50, w niedziele 8:45-9:20 oraz 17:00-17:50.

Spowiedź będzie nadal odbywała się w zakrystii.

Kalendarz Liturgiczny:

6 lipca, pon – bł. Marii Teresy Ledóchowskiej, wspomnienie

8 lipca, śr – św. Jana z Dukli, prezbitera

11 lipca, sob - Święto św. Benedykta, opata, patrona Europy

ŚW. JAN Z DUKLI (1414-1484)

Polski święty katolicki, pustelnik, franciszkanin, pod koniec życia w surowszej gałęzi zakonu: bernardynach.

Jan urodził się w Dukli k. Krosna ok. 1414 r. Uczył się w rodzinnym mieście, a później w Krakowie. W młodości przebywał w pustelni na wzgórzu Zaśpít w Trzcianie koło Dukli. Opuściwszy pustelnię (ok. 1434) wstąpił do Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych – franciszkanów. Studiował w Krakowie. W zakonie pełnił funkcję gwardiana klasztoru w Krośnie oraz we Lwowie i ze względu na swoje predyspozycje kaznodziei. Pełnił też urząd kustosa kustodii – przełożonego franciszkańskiego okręgu lwowskiego. W wieku 60 lat przeszedł do surowszej gałęzi Zakonu, zwanej w Polsce bernardynami. Pod koniec życia poważnie chorował i utracił wzrok. Zmarł i został pochowany we Lwowie.

Po śmierci Jana, od razu otoczyła go cześć wiernych. W pierwszym okresie kult rozwijał się samorzutnie i już w XVI w. był większy, niż niejednego świętego kanonizowanego. Urzędowe starania o beatyfikację rozpoczęte w 1615 r. znacznie ten proces przyspieszyły. Najbardziej czczonym był we Lwowie, gdzie spoczywały jego relikwie. W 1733 r. papież Klemens XII ogłosił Jana z Dukli błogosławionym. Kanonizował go papież Jan Paweł II w Krośnie 10 czerwca 1997 r.

W ikonografii przedstawiany jest jako niewidomy, w habicie franciszkańskim, padają na niego promienie światła. Czczony także przez Ormian i wyznawców prawosławia.

BŁ. MARIA TERESA LEDÓCHOWSKA (1863-1922)

Polska misjonarka, założycielka Zgromadzenia Sióstr Misjonek św. Piotra Klawera (klawerianki, SSPC), dziewica i błogosławiona Kościoła rzymskokatolickiego, siostra św. Urszuli Ledóchowskiej.

Urodziła się i wychowała się w Austrii, w 1883 przeniosła się wraz z rodziną do Galicji, gdzie jej ojciec Antoniego Augusta Ledóchowski kupił majątek we wsi Lipnica Murowana. W latach 1885-1889 była damą dworu tokańskiego w Salzburgu, który opuściła poświęcając się całkowicie służbie misjom afrykańskim i sprawie walki z niewolnictwem Murzynów.

Działalność bł. Marii Teresy Ledóchowskiej polegała przede wszystkim na niesieniu pomocy misjom, intensywnej pracy publicystycznej i odczytowej oraz

budzeniu powołań misyjnych w krajach europejskich. W 1894 roku założyła Sodalację św. Piotra Klawera dla Misji Afrykańskich, przekształconą następnie w zgromadzenie Sióstr Misjonek św. Piotra Klawera (patronem zgromadzenia jest hiszpański jezuita, misjonarz i apostoł niewolników z XVII wieku). Zasługi bł. Marii Teresy Ledóchowskiej na polu misji i walki z niewolnictwem zjednały jej miano „Matki Afryki” (choć nigdy Afryki nie odwiedziła). 19 października 1975 r. Papież Paweł VI zaliczył ją w poczet błogosławionych, a na prośbę biskupów polskich ogłosił 20 stycznia 1976 roku patronką dzieła współpracy misyjnej w Polsce. Maria Teresa zmarła w Domu Generalnym swojego zgromadzenia, w obecności swoich duchowych córek.

Maria Ledóchowska została beatyfikowana 19 października 1975 przez papieża Pawła VI. Jej wspomnienie liturgiczne obchodzone jest w dzienną pamiątkę śmierci. W polskim Kościele katolickim ma rangę wspomnienia obowiązkowego. W ikonografii bł. Maria Teresa przedstawiana jest w habicie Sodalicii św. Piotra Klawera, czasami z murzyńskimi dziećmi.

